

Република Србија
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Ул. Устаничка бр.14
Посл. 76 П 24334/2012
Дана: 18.4.2013. године

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Маја Цветић, у парници тужиоца Милоша Црнобрње из Београда, Раковица, ул. Пере Велимировића 60, чији је пуномоћник Иванка Драговић, адвокат из Београда, ул. Јужни булевар 144, локал 203, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала за град Београд, Београд, ул. Немањина 30, ради накнаде штете, вредност спора 210.193,67 динара, на рочишту за главну расправу одржаном дана 18.4.2013.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ТУЖБЕНИ ЗАХТЕВ тужиоца Милоша Црнобрње и обавезује тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала за град Београд да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене пензије плати:

- за јануар 2008 године износ од 2.822,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2008 године па до исплате;
- за фебруар 2008 године износ од 2.822,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2008 године па до исплате;
- за март 2008 године износ од 2.822,79 динара са законском затезном каматом почев од 20.04.2008 године па до исплате;
- за април 2008 године износ од 3.019,53 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2008 године па до исплате;
- за мај 2008 године износ од 3.019,53 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2008 године па до исплате;
- за јун 2008 године износ од 3.019,53 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2008 године па до исплате;
- за јул 2008 године износ од 3.019,53 динара са законском затезном каматом почев од 20.08.2008 године па до исплате;
- за август 2008 године износ од 3.019,53 динара са законском

затезном каматом почев од 20.08.2005 године па до исплате;

- каматом почев од 20.08.2012 године па до исплате;
- за август 2012 године износ од 3.882,80 динара са законском затезном каматом почев од 20.09.2012 године па до исплате;
 - за септембар 2012 године износ од 3.882,80 динара са законском затезном каматом почев од 20.10.2012 године па до исплате;
 - за октобар 2012 године износ од 3.960,46 динара са законском затезном каматом почев од 20.11.2012 године па до исплате;
 - за новембар 2012 године износ од 3.960,46 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2012 године па до исплате;
 - за децембар 2012 године износ од 3.960,46 динара са законском затезном каматом почев од 20.1.2013 године па до исплате;

у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ приговор апсолутно ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу име трошкова парничног поступка плати износ од 54.900,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Образложење

Тужилац је постављеним тужбеним захтевом предложио да суд усвоји тужбени захтев као у изреци. Трошкове поступка тражио је и определио на рочишту за главну расправу одржаном дана 18.4.2013.године. Ово због тога што је на основу чл. 79 Закона о пензијском и инвалидском осигурању и Уредбе о обиму и начину преузимања имовине обавеза и запослених Фонда за социјално осигурање војних осигураника тужени пасивно легитимисан. Тужиоцу је решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника од 4.1.1992.године признато право на пензију, а решењем СП бр. 096690 УП – 1 од 28.11.2007.године, пензија усклађена. Ступањем на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Југославије, а на основу чл. 261 Закона о Војсци Југославије тужени донео наведено решење о признавању права на пензију, којим је усклађена пензија тужиоцу којим је утврђено да пензија износи 85% од пензијског основа, односно 5.391,295 бодова, а исплата тече почев од 1.1.2008.године. Ступањем на снагу Закона о Војсци Србије (Сл.гл. РС број 116/2007) 1.1.2008.године, утврђено је чл. 193 Закона да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђеним законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, па је тужени био у обавези да по службеној дужности а на основу чл. 5 став 1 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника изврши усклађивање пензије за 11,06% по решењу о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и

новчаних накнада од јануара 2008 године, 01 бр. 181-431708 од 25.1.2008.године, почев од 1.1.2008.године. Уставни суд Републике Србије је својом одлуком Уж 2666/2012 од 22.6.2012.године, одлучио да тужилац има право на повећање пензије од 11,06% за месец јануар 2008 године. Тужени је сва друга решења донета од стране Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у потпуности испоштовао и пензију војним пензионерима ускладио за 6,97% почев од 1.4.2008.године и за 14,3% почев од 1.10.2008.године, међутим **не** и према елементима о усклађивању пензије по решењу о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008 године, већ врши исплату у мањем износу од 1.1.2008.године до дана подношења ове тужбе, на који начин је тужиоцу причињена материјална штета. Усклађивање пензије тужиоцу не односи се на 2007 годину како то тужени покушава да прикаже, јер се у конкретном случају треба применити чл. 193 став 1 Закона о Војсци Србије који на други начин прописује усклађивање пензије тужиоцу као војном пензионеру у односу на период како је то било уређено Законом о Војсци Југославије који је престао да важи. Поред овога, основ за исплату не може бити доношење било каквог управног акта, а потраживање тужиоца није застарело јер се ради о случају на који се односи општи застарни рок за потраживање накнаде штете, а поред овога није спорна ни пасивна легитимација туженог у конкретном спору, а поводом насталог материјално правног односа.

Тужени је у одговору на тужбу истакао приговор апсолутне ненадлежности парничног суда за поступање по тужби јер захтев за остваривање права на ванредно усклађивање пензије за 11,06% представља управну ствар коју решава директор Фонда у управном поступку, а на основу чл. 2 став 1 и став 4 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника. Даље је тужени оспорио основаност тужбеног захтева, како по основу тако и по висини, имајући у виду да је решење о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008 године, које је објављено 25.1.2008.године, донело лице овлашћено за заступање Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и ово решење односи се на кориснике права код овог фонда, а не за корисника права код Фонда за социјално осигурање војних осигураника. Наиме, решењем је одређено да се усклађују пензије, вредност општег бода, новчане накнаде за телесно оштећење и помоћ и негу и новчане накнаде по основу инвалидности из чл. 224 Закона о пензијском и инвалидском осигурању од 1.1.2008.године за 11,06%. Тачком 2 овог решења наведено је да се пензије и новчане накнаде за телесно оштећење, помоћ и негу усклађује се процентом из тачке 1 у односу на усклађену пензију и новчану накнаду по решењу о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од октобра 2007 године. Дакле, ванредно усклађивање се односи на 2007 годину и исто се не може применити на усклађивање војних пензија које су за 2007 годину усклађене према Закону о Војсци Југославије и то 1.7.2007. године и 1.1.2008.године, повећањем вредности бода са 9,020 на 9,400

динара. Дакле, неспорно је да у 2007 години корисници нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања у Републици Србији када је у питању начин усклађивања пензија. Даље Фонд за ПИО и Фонд за СОВО су два засебна права лица која врше исплату пензија својим корисницима према решењима које донесе овлашћено лица сваког фонда за себе. Дакле одлука туженог не може обавезивати Фонд за социјално осигурање војних осигураника само на основу чл. 193 Закона о Војсци, јер је чл. 193 став 1 овог закона упућујућа норма на одређени закон. Поред овога, само коначно и правоснажно решење надлежног органа о признавању права на пензију и њеној висини основ је за исплату. Законитост одлуке о висини пензије и правилност обрачуна не може се цонити у парничном поступку по тужби за разлику у пензији, када је исплата извршена у потпуности према правоснажном и коначном решењу као што је то у конкретном случају. Тужиоцу је пензија редовно исплаћивана у висини утврђеној одлуком надлежног органа, па захтев тужиоца за исплату пензије у већем износу од оног који је утврђен одлуком фонда није основан, јер исплата у складу са правоснажним појединачним актом не представља неправилан и незаконит рад државног органа. Поред овога, управни одбор Фонда за социјално осигурање војних осигураника одлучио је да тужилац нема право на ванредно усклађивање пензије по решењу Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање објављеном дана 25.1.2008.године. Даље је тужени предложио да суд поступак у овој правној ствари прекине до доношења решења туженог о усклађивању пензије тужиоца, а у складу са одлуком Управног суда У бр. 14222/2012 од 29.3.2013.године, којом је туженом а по ванредном правном леку наложено да донесе појединачно решење за тужиоца, а имајући у виду решење о усклађивању пензије од 25.1.2008.године. Због свега наведеног, предложио је да суд тужбени захтев одбије и обавеже тужиоца на накнаду трошкова у висини таксе за одговор на тужбу.

Суд је на рочишту за главну расправу, извео све предложене доказе, па ценећи их на основу чл. 8 ЗПП, утврдио чињенично стање.

Из садржине решења СП бр. 096690 од 4.1.1992.године, утврђено је да је тужиоцу Милошу Црнобрња признато право на старосну пензију од 1.1.1992.године, од када тече и исплата, са пензијским основом од 2140,540 бодова.

Из садржине решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника СП број 096690 УП - 1 од 28.11.2007. године, утврђено је да је тужиоцу усклађена старосна пензија од 1.8.2004.године, према важећим елементима пензијског основа и то према вредности бода од 4570,484 бодова.

Из садржине Решења о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008 године, утврђено је да се решењем усклађују пензије, вредност општег бода, новчане накнаде за

- 6 -

телесно оштећење и помоћ и негу и новчане накнаде по основу инвалидности из чл. 224 Закона о пензијском и инвалидском осигурању од 1.1.2008. године за 11,06% и то у односу на усклађену пензију и новчану накнаду по решењу о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од октобра 2007 године.

Из садржине решења о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од априла 2008 године, утврђено је да су решењем усклађене пензије, вредност општег бода, накнаде за телесно оштећење и помоћ и негу и новчане накнаде по основу инвалидности из чл. 224 Закона о пензијском и инвалидском осигурању од 1.4.2008. године за 6,97%, а касније је донето решење о усклађивању пензија од октобра 2008 за 14,13%.

Уредбом о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника (Сл.лист СРЈ бр. 36/94 и 42/2002) о начину остваривања права и надлежности за одлучивање о правима из пензијског и инвалидског осигурања, чл. 1 одређено је да се права војних осигураника из пензијског и инвалидског осигурања остварују у складу са Законом о Војсци Југославије, а на начин утврђен овом уредбом. Чл. 5 Уредбе одређено је да пензије и друга примања војних осигураника се усклађују по службеној дужности а да се појединачна решења о усклађивању пензије и других примања војних осигураника издаваће се само на захтев војних осигураника.

Да би утврдио висину да ли је тужиоцу пензија исплаћена у складу са решењем о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008 године, 01 бр. 181-431708 од 25.1.2008. године, суд је извео доказ вештачењем вештака финансијске струке и то за период од 1.1.2008 – 31.12.2012 године, Александра Станковића, па из његовог писменог налаза и мишљења и исказа који је дао пред судом, утврдио да је тужиоцу пензија почев од 1.4.2008. године, усклађивана према проценту повећања пензија за све пензионере у Србији у складу са Законом о пензијском и инвалидском осигурању. Међутим, у периоду од 1.1.2008. године до 31.12.2012. године, тужиоцу није исплаћена пензија, односно исплаћен је мањи износ пензије од оне која је требала да буде тужиоцу исплаћена по решењу Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 25.1.2008. године у износима који су ближе наведени у изреци, са датумима доспелости 20-ог у месецу за сваки појединачни износ. Дакле из писаног налаза судског вештака финансијске струке утврђено је да је тужиоцу усклађивана пензија у складу, односно на основу накнадно донетих решења, те да новчана вредност бода за обрачунавање пензија и других новчаних накнада корисника војних пензија од 1.1.2008. године је утврђена у износу од 9,40 динара, што је износило свега 4,21% повећања пензија војних осигураника у односу на октобар 2007 године.

Чл. 193 Закона о Војсци Србије прописано је да се усклађивање

износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Чл. 197 став 1 Закона о Војсци Србије прописано је да даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о Војсци Југославије (Сл.лист СРЈ 43/94, 28/96, 44/99, 74/99, 3/02 и 37/02 и Сл.лист СЦГ 7/05 и 44/05).

Чл. 261 Закона о Војсци Југославије прописано је да се пензије по овом закону усклађују почетком сваке календарске године са пензијама одређеним у претходној години, а ставом 2 да се пензије усклађују тако што се као пензијски основ за раније остварене пензије узима плата која припада за одговарајући чин од кога се одређују пензије остварене у претходној години. Ако је структура плате према којој се на основу прописа о платама професионалних војника утврђује пензијски основ изменењена у односу на раније прописе о платама тих лица, изменени износи плате узимају се за утврђивање новог пензијског основа. Ставом 4 прописано је да пензије усклађене по овом члану се од 1. јула текуће године на основу података из прописа о платама професионалних војника усклађују са кретањем номиналних плате професионалних војника одговарајућег чина. Пензије се усклађују и пре истека рока од 6 месеци, ако номинални раст, односно пад плате професионалних војника буде већи од 5%.

Чл. 79 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да послове обезбеђивања и спровођење пензијског и инвалидског осигурања, као и послове финансијског пословања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника на дан 1.1.2012. године преузеће Републички фонда за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом 3 прописано је да даном преузимања послова обезбеђивања и спровођења пензијског и инвалидског осигурања из става 1 овог члана, Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање преузеће имовину, обавезе и запослене код Фонда за социјално осигурање војних осигураника у делу који се односе на послове пензијског и инвалидског осигурања. Ставом 5 овог члана прописано је да се преузимање не односи на обавезе доспелих а неизмирених новчаних потраживања корисника војних пензија по основу делимичног усклађивања пензија новчаних накнада утврђених чл. 193 став 2 Закона о Војсци Србије, насталих до ступања на снагу овог закона за које ће се средства обезбедити у буџету Републике Србије у складу са законом и посебним актом Владе.

Уредбом о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника чл. 5 прописано је да пензије и друга примања војних осигураника се усклађују по службеној дужности, а да се појединачна решења о усклађивању пензије и других примања војних осигураника издаваће се само на захтев војних осигураника.

Чл. 2 Уредбе о обиму и начину преузимања имовине, обавеза и запослених код Фонда за социјално осигурања војних осигураника у Републички фонда за ПИО и то чл. 2 прописано је да Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање сагласно Закону о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, преузима имовину, обавезе и запослене, даном преузимања послова обезбеђивања и спровођења пензијског и инвалидског осигурања и послова финансијског пословања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника.

Имајући у виду наведено законске одредбе, као и утврђено чињенично стање, суд налази да је тужбени захтев тужиоца основан.

Ово због тога што је у поступку пред судом утврђено да је тужиоцу решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника признато право на пензију 4.1.1992. године, решењем СП бр. 096690 од 4.1.1992. године, која је пензија тужиоцу усклађена решењем СП број 096690 Уп - 1 од 28.11.2007. године. Ступањем на снагу чл. 193 став 1 Закона о Војсци Србије 1.1.2008. године, одређено је да усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу врши се по динамици и начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, а чл. 197 став 2 стављена је ван снаге одредба чл. 261 Закона о Војсци Југославије, који је регулисао начин усклађивања војних пензија.

Из наведене материјално правне одредбе произилази обавеза туженог да усклађивање пензија војних осигураника врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, па је основан навод тужбе, којим указује да тужени има обавезу да врши усклађивање пензије тужиоцу на основу правила Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Дакле, тужени је био дужан да усклађује све доспеле пензије војних осигураника од 1.1.2008. године на основу одредаба Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Ово између осталог и због тога што је у поступку утврђено да је тужиоцу по уласку у систем цивилног пензијског и инвалидског осигурања, а на основу одлуке управног одбора Фонда пензијског и инвалидског осигурања, пензија усклађена почев од 1.4.2008. године за 6,97% и у каснијем периоду за 14,13%, за колико је извршено усклађивање пензија за кориснике права код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у 2008 години, па је због овога тужени морао ускладити и пензију тужиоца за 11,06%, према решењу туженог о ванредном усклађивању пензија које је донето 25.1.2008. године.

Како дакле тужени није ускладио износ пензије тужиоцу за 11,06% почев од 1.1.2008. године, у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, што је био дужан учинити по службеној дужности на основу чл. 5 Уредбе о начину остваривања и престанка права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника, на који начин је тужиоцу причинио штету у висини разлике између износа исплаћених пензија и

износа које је био дужан исплатити у складу са одредбама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, то је тужени тужиоцу причинио штету, имајући у виду одредбе чл. 172 ЗОО, без законског основа, па је дужан да ову штету тужиоцу надокнади.

Због овога, нису основани наводи туженог да се решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање од 25.1.2008. године о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада, односи искључиво на усклађивање пензија корисника који пензију остварују код тог фонда (цивилних корисника) и да је Фонд за социјално осигурање војних осигураника донео решење о томе да ванредно усклађивање пензије у висини од 11,06% није основано, јер се начин на који је било регулисано питање усклађивања војних пензија односи на пензије од 1.1.2008. године, и по оцени овог суда разликују се од начина на који је то питање уређено након тога датума, када је ступио на снагу Закон о Војсци Србије који прописује да се усклађивање пензије војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању на снагу овог закона, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

У том смислу, одредбе закона не могу се стављати ван снаге одлука председника Управног одбора, посебно не ретроактивно како је то наведено у одлуци председника Управног одбора Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања донетог 29.9.2011. године на које се позива тужени, јер одлука Управног одбора, не може дерогирати законске одредбе.

При доношењу одлуке, суд је ценио истакнути приговор апсолутне ненадлежности парничног суда за поступање у овој правној ствари, па налази да је исти неоснован. Ово због тога што тужилац постављеним тужбеним захтевом тражи накнаду штете због незаконитог рада органа туженог, за пензију која је тужиоцу мање исплаћена, за коју је надлежан Основни суд у парничном поступку, имајући у виду одредбе чл. 1 ЗПП, те чињеницу да тужилац не тражи поднетом тужбом усклађивање пензије, већ исплату разлике неисплаћене пензије у ком случају би био евентуално надлежан да одлучује управни орган, тужени у управном поступку.

При доношењу одлуке, суд је ценио и навод туженог да су Фонд за социјално осигурање војних осигураника и тужени два засебна правна лица која врше пензија свим корисницима према решењима која доносе овлашћена лица, па налази да је овај навод туженог нејасан, међутим по оцени овог суда и неоснован, имајући у виду одредбу чл. 79 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је прописано да Фонд ПИО преузима комплетне послове Фонда СОВО, осим послова који се односе на доспела, а неизмирена новчана потраживања корисника војних пензија која су настала по прописима пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника до ступања на снагу Закона о

— АС —

Војсци Србије објављеног у Службеном гласнику 111/07, који је ступио на снагу 1.1.2008. године.

Неоснован је и навод туженог да само коначно и правоснажно решење надлежног органа о њеној висини представља основ за исплату, имајући у виду одредбе чл. 5 Уредбе којом се пензије и друга примања војних осигураника усклађују по службеној дужности.

Суд је одбио предлог за прекид поступка у овој правној ствари до правоснажног окончања поступка који се води по пресуди Управног суда У 14222/2012 од 29.3.2013. године, а по тужби Софронија Јеремића по ванредном правном леку за понављање поступка, а ради утврђивања да ли су испуњени услови за ванредно усклађивање пензија од 11,06% у складу са чл. 75 став 1 закона, те да ли су просечне војне пензије исплаћене у претходној години мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији, јер налази да доношење појединачног решења о усклађивању пензија није предуслов за исплату усклађене пензије које се усклађивање врши по службеној дужности, имајући у виду да тужилац управо потражује накнаду штете, јер тужени није законито ускладио пензију тужиоца недонашењем решења о усклађивању.

Цењен је и приговор застарелости потраживања тужиоца, па суд налази да је и овај приговор неоснован, па како је тужилац поднео тужбу дана 10.12.2012. године, а ради се о штети која је настала у периоду од 1.1.2008. године до 31.12.2012. године, то у конкретном случају није протекао објективни рок од 5 година од дана настанка штете, а имајући у виду одредбе чл. 376 ЗОО.

При доношењу одлуке, суд је имао у виду и навод туженог који се односи на то да просечна пензија корисника Фонда за социјално осигурање војних осигураника у 2007 години није била мања од 60% од просечне зараде запослених у Републици Србији без пореза и доприноса, те да ли је просечна пензија тужиоца у 2007 години била испод 60% просечне зараде у Републици без пореза и доприноса, па налази да је овај навод без утицаја на одлуку суда по постављеном тужбеном захтеву. Ово због тога што ванредно усклађивање пензија није накнада штете, јер је то усклађивање имало за циљ да се пензије за убудуће подигну на виши ниво. Потпуно је неприхватљиво по оцени суда да тужилац као и остали пензионери није имао право на увећање пензије за убудуће, јер се налази у систему пензијског и инвалидског осигурања цивилних пензионера и на основу тог извлечити закључак да категорија која је претходно припадала Фонду за социјално осигурање војних осигураника нема право на ванредно усклађивање пензија.

Имајући у виду све наведено и то Закон о пензијском и инвалидском осигурању и Закон о Војсци Србије који су општи акти, на основу којих је донето решење о ванредном усклађивању пензија, закон се мора

непосредно применити на све пензионере што у случају тужиоца није учињено. Суд је због овога у свему прихватио налаз и мишљење судског вештака, јер је оценио да је судски вештак правилно утврдио висину разлике пензије која тужиоцу није исплаћена, на који метод и обрачун тужени и није имао примедби нити приговора, који је вештак налаз и мишљење дао у складу са задатком суда, те које се примедбе односе на правна питања.

Одлуку о висини постављеног тужбеног захтева суд је дакле донео прихватијући у свему налаз и мишљење вештака финансијске струке, са законском затезном каматом почев од 20-ог у месецу као дана доспелости сваког појединачног износа.

Због наведеног, суд је одбио предлог туженог за извођење доказа допунским вештачењем на околност да и су просечне пензије исплаћене у износу од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса у РС, јер налази да је овај навод и предлог туженог без утицаја на постављени тужбени захтев, имајући у виду и одредбе чл. 21 Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и чл. 73 истог закона.

Одлуку о трошковима парничног поступка, суд је донео на основу чл. 153 чл. 154 ЗПП и тужиоцу досудио трошкове за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара, састав једног образложеног поднеска у износу од 6.000,00 динара, заступање на 2 одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара, што је износ од 15.000,00 динара, трошкове вештачења у износу од 8.000,00 динара, таксе на тужбу у износу од 5.900,00 динара и таксе на одлуку у износу од 14.000,00 динара, што је укупно 54.900,00 динара, према АТ и ТТ у време доношења судске одлуке.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Вишем суду у Београду, у року од 8 дана
од дана пријема писменог отпрака пресуде,
а преко овог суда.

Пресуда се може побијати због битне повреде
одредаба парничног поступка и због погрешне
примене материјалног права.

